

اپی نفرین

اپی تالین

محلول قابل تزریق

راهنامه ای عمومی برای مصرف صحیح دارو:

این دارو برای بیماری قلبی شما تجویز گردیده است لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران خودداری نمایید.

قبل از مصرف این دارو در موارد زیر با پزشک خود مشورت نمایید:

- وجود هر نوع حساسیت به داروهای سمپاتومیمتیک و مواد دیگر از قبیل غذاها، مواد محافظه و رنگ ها.

- در صورت حاملگی و شیردهی.

- در صورت مصرف داروهای مانند ضد اسفردگی های سه حلقه ای، مهار کننده های مونوآمینو اکسیداز، داروهای پتا بلانک سیستمیک و چشمی، کوکائین، هورمون های تیروئیدی و سایر داروهای سمپاتومیمتیک مانند ایزوپرنورتول و داروهای که حساسیت میوکارد به داروهای سمپاتومیمتیک را افزایش می دهند مانند گلیکوزیدهای قلبی.

- در صورت ابتلا به بیماری هایی نظیر آرترمی قلبی، اختلالات ایسکمیک قلب، دیابت ملیتوس، هایپرتانسیون، هایپرتیروئیدیسیم، سابقه ابتلا به صرع، شایعات مغزی ارگانیک، آرترواسکلروز مغزی و اختلالات روحی- روانی.

- در صورت مصرف در سالمندان.

- نکات قابل توجه به هنگام مصرف دارو:

- روش ارجح در تجویز این دارو روش تزریق زیر جلدی (SC) می باشد.

- در صورت استفاده از روش تزریق عضلانی (IM) از تزریق دارو به داخل عضلات گولتال خودداری نمایید.

- از مصرف اپی نفرین همراه با داروهای بی حس کننده موضعی در برخی نواحی بدن مانند انگشتان دست و پا، بینی، گوش و آلت تناسلی مردان پرهیز زیرا سبب انقباض عروقی و نگره زدن شدن بافت می گردد.

- اپی نفرین در بیماران مبتلا به گلوکوم با زاویه بسته، شوک (غیر آنافیلاکتیک)، شایعات مغزی ارگانیک، دیلتانسیون قلبی و اختلالات قلبی-عروقی منع مصرف دارد.

- در بیماران مبتلا به پارکینسون، ممکن است پس از تجویز اپی نفرین موقتاً سختی عضلات و لرزش شدیدتر شود.

- تزریق اپی نفرین در بیماران مبتلا به دیابت ملیتوس، ممکن است سبب افزایش نیاز به استفاده از انسولین یا داروهای پایین آورنده قند خون شود.

- مصرف این دارو در افرادی که به سولفیت حساسیت دارند جز در شرایط اضطراری و اورژانسی منع مصرف دارد.

- آمپول های حاوی اپی نفرین را تا زمان مصرف از جعبه آن خارج ننمایید و در صورت تغییر رنگ و یا تشکیل رسوب از مصرف آن خودداری کنید.

- از مخلوط کردن این دارو با محلول های قلیایی خودداری نمایید.

- توجه داشته باشید که اپی نفرین به سرعت تحت تاثیر مواد اکسید کننده مانند اکسیژن، کلر، برم، ید، پرمنگنات، کرومات، نیترات و نمک های فلزات قابل املی مثل آهن تخریب می شود.

موارد و مقدار مصرف:

- واکنش آلرژیک شدید یا آنافیلاکسی

بااین: ۰/۵ - ۰/۳ میلی گرم تزریق زیر جلدی یا عضلانی که در صورت نیاز هر ۱۰ تا ۲۰ دقیقه (تا ۳ مرتبه) تکرار می شود. جهت تزریق داخل وریدی این دارو می بایست از غلظت ۱:۱۰۰۰۰ (۱mg/ml)، قبل از تزریق، می بایست رقیق سازی انجام گیرد.

استفاده از داروی اپی نفرین با غلظت ۱:۱۰۰۰۰ (1mg/ml)، قبل از تزریق، می بایست رقیق سازی انجام گیرد. تزریق داخل وریدی با دوز ۰/۱ - ۰/۲۵ میلی گرم به صورت آهسته انجام می گیرد.

افعال: ۰/۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن (حداکثر ۰/۳ میلی گرم در هر مرتبه) از راه زیر جلدی یا عضلانی که در صورت نیاز هر ۱۵ دقیقه (۳ مرتبه) تکرار می شود.

برونکواسپاسم حاد

- نکته: تجویز اپی نفرین اولین اقدام درمانی در این مورد نمی باشد و معمولاً داروهای که دارای اثر انتخابی بیشتر بر روی گیرنده های B2 می باشند به کار می روند.

بااین: ۰/۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن (حداکثر ۰/۳ میلی گرم در هر مرتبه) از طریق تزریق زیر جلدی که در صورت نیاز هر ۲۰ دقیقه (۳ مرتبه) تکرار می شود.

تزریق داخل وریدی با دوز ۰/۱ - ۰/۲۵ میلی گرم به صورت آهسته انجام می گیرد.

جهت تزریق داخل وریدی این دارو می بایست از غلظت ۱:۱۰۰۰۰ استفاده نمود لذا در صورت استفاده از داروی اپی نفرین با غلظت ۱:۱۰۰۰ (1mg/ml)، قبل از تزریق می بایست رقیق سازی صورت گیرد.

زمانی که راه وریدی در دسترس نباشد و بیمار آتوبه شده باشد، از تزریق داخل تراشه با همان دوز تزریق وریدی می توان استفاده نمود.

افعال: ۰/۱ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن (حداکثر ۰/۳ میلی گرم در هر مرتبه) از راه زیر جلدی تزریق می گردد که هر ۱۵ دقیقه (۳ الی ۴ مرتبه) تکرار می شود و یا هر ۴ ساعت در صورت نیاز می توان این دوز را تکرار نمود.

- تجویز هم زمان با بی حس کننده های موضعی

معمولاً از غلظت ۱:۲۰۰۰۰ (۰/۰۵۵ - ۰/۰۵۵) میلی گرم در هر میلی لیتر (این دارو استفاده می شود که موجب طولانی تر شدن مدت اثر ماده بی حس کننده می گردد، البته غلظت مورد استفاده به نوع داروی بی حس کننده موضعی نیز بستگی دارد.

در مواردی که دارو جهت آستزی نخاعی به کار می رود دوز آن ۰/۴ - ۰/۲ میلی گرم می باشد که می تواند به صورت مخلوط با داروهای بی حس کننده نخاعی به کار رود.

• در صورت استفاده از محلول اپی نفرین با غلظت ۱:۱۰۰۰۰ (0/1 mg/ml) به میزان ۱۰ تا ۵ سی سی (۵/۵ تا ۱ میلی گرم) به صورت داخل وریدی تجویز می شود که هر ۳-۵ دقیقه از طریق وریدی قابل تکرار می باشد.

عوارض جانبی:

تاکی کاردی، هایپرتانسیون، اختلالات روحی-روانی، آریتمی، عدم درک زمان و مکان، اختلال حافظه، توهم و تمایل به خودکشی از عوارض جانبی این دارو می باشد.

تزریق وریدی مقادیر بالای اپی نفرین سبب بروز هایپرتانسیون حاد می گردد که در نتیجه افزایش سریع فشار خون شریانی، خونریزی مغزی به خصوص در سالمندان دیده شده است.

از عوارض دیگر این دارو که در صورت تداوم آنها می بایست به پزشک مراجعه نمود می توان به اضطراب، سردرد، عصبانیت، ترمور، کرامپ عضلانی، سرگیجه، بی خوابی، تهوع، تعریق و استغراق اشاره نمود.

تزریق مکرر دارو در یک محل، به علت انقباض عروقی، می تواند منجر به نکروز بافتی گردد.

مصرف در بارداری:

در مطالعات انجام شده، اپی نفرین در دوره های بسیار بیشتر از دوز مورد استفاده در انسان، برای حیوانات تراتوژن بوده است. با این حال تحقیقات کامل و جامعی در زنان باردار صورت نگرفته است لذا توصیه می شود مصرف این دارو در دوران بارداری تنها در صورت نیاز به استفاده از این دارو و سنجیدن فواید و مضرات آن توسط پزشک معالج صورت گیرد.

مصرف در شیردهی:

اپی نفرین به شیر مادر ترشح می شود لذا با توجه به اهمیت مصرف آن برای مادر، درباره قطع مصرف دارو و یا توقف شیردهی می بایست بررسی های لازم صورت پذیرد.

شرایط نگهداری:

- دارو را دور از نور و در جای کمتر از ۲۵ درجه سانتی گراد نگهداری و از یخ زدن محافظت نمایید.

- دارو را دور از دسترس کودکان نگهداری نمایید.

- از مصرف دارو پس از تاریخ انقضای درج شده بر روی بسته بندی خودداری نمایید.

تلفن صدای مشتری: ۹-۱۷۰۵۵۱۴۴۹ داخلی ۳۵۸

شرکت داروسازی ایران هورمون
IRAN HORMONE PHARMACEUTICAL Co.